

spærrende Fiskeapparater, naar man dog ikke kunde hjælpe dem f. Ex. forbi Møllerne. Men det ærede Medlem maa vistnok derved have overseet, at der dog ogsaa er taget Hensyn til Møllerne i det foreliggende Lovforslag, idet det i Sammes § 10 er foreslaaet, at Landvæsenkommisstonerne skulle kunne fastsætte saadanne mindre Forandringer ved de ved Møller osv. anbragte faste Indretninger, som den anseer nødvendige for at lette Fiskens Gjen- nemgang. Det er med fuldt Forsæt, at dette lille Ord „mindre“ er kommet ind; det forekommer mig nemlig, at man ikke ret vel for Fiskenes Skyld kan gaae videre overfor Vandmøllerne, end man har dristet sig til at gaae overfor disse i Vandafledningspørgsmaal, og man har, som bekendt, i disse sidste Forhold ikke Expropriationsret overfor Møllerne. Det er altsaa kun mindre Forandringer, som jeg har troet det tilstedeligt, at Landvæsenkommisstonerne kunne tage Bestemmelse om overfor Møllerne. Naar det ærede Medlem muligt ønsker at vide, hvad jeg derved nærmest har tænkt paa, saa vil jeg svare, at jeg ikke alene har tænkt paa, at man f. Ex. kunde bestemme, at Mølleren — naturligviis mod Vederlag — en vis given Tid skulde holde sin Omløbsfluse aaben eller i alt Fald, da han dog muligviis alligevel holder den aaben, skulde undlade i den Tid at tage Fiskene paa Veien — saaledes som det nu ofte skeer, idet man anbringer et Apparat dertil bagved — men jeg har ogsaa tænkt mig andre Maader, hvorpaa man skulde kunne hjælpe Fisken over den tilsyneladende uoverstigelige Hindring, som et Møllehjul frembyder. Man har jo saaledes nogle smaa, ganske sindrige Apparater — de saakaldte Fiske-trapper —, hvorved man hjælper Fisken, navnlig Baren, til ganske roligt at spadserer op over Mølle-dæmningen. Saadanne Apparaters Anbringelse har jeg blandt Andet havt for Nie ved at foreslaae Bestemmelsen i § 10.

Et andet Medlem (Brinck-Seidelin) har anket over, at der ikke i Lovforslaget fandtes noget absolut Forbud mod Fangst af Dngel eller mod Salg og Kjøb af Dngel eller nogen absolut Bestemmelse om Størrelsen af Mafferne osv. Men det forekommer mig at være i fuld Overensstemmelse med min Tanke ved Lovfor-

slagets Affattelse, at der ikke findes en saadan absolut Bestemmelse i det. Det forekommer mig, at det er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, f. Ex. at fastsætte Noget om det nævnte ene Punkt, Maffernes Størrelse; denne maa jo ganske berøve paa, hvilken Art af Fisk man vil fange. Det forekommer mig, at man umuligt, i alt Fald medmindre man vil etablere en ganske overordentlig umfangrig Control med Fiskeriet, vil kunne i en almindelig Lov paabyde en vis bestemt Maffestørrelse for et bestemt Fiskeri og til en bestemt Fisketid. Det vilde være meget vanskeligt ved en Lov at træffe Bestemmelser i saa Henseende, som nogenkunde kunde passe paa alle Forhold. Dette er netop et af de Spørgsmaal, som det forekommer mig nødvendigviis maa afgjøres efter de enkelte Localiteters Behov, og hvorom det forekommer mig, at der kun bør komme Bestemmelser tilstede, hvor der virkelig føles en Trang dertil. Det forekommer mig, at det efter vort Ferskvandsfiskeris nuværende Udvikling og efter den ringe Betydning, som der hidtil har været tillagt det, vilde være fuldstændig absurdt nu at vedtage saadanne almindelige Lovbestemmelser. Det forekommer mig at være fuldkommen tilstrækkeligt, at man aabner Udgangen til, at saadanne Bestemmelser kunne komme tilveie, hvor der føles Trang dertil, og at Bestemmelserne da kunne affattes efter de enkelte Localiteters Behov.

Naar det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brinck-Seidelin) meente, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 16 om, at den nuværende Lovgivnings Bestemmelser om Fiskeriet i Liimfjorden skulle opretholdes i fulde 10 Aar, ikke var heldig, da maa jeg dertil sige, at det forekommer mig, at det dog er det Allermindste, som man kan have for det betydelige Arbejde og for den betydelige Tid, som man har anvendt paa Tilveiebringelsen af Lovene om Liimfjordsfiskeriet, at man nu lader disse Love bestaae i 10 Aar som det første Fiskeriregulativ. Jeg har desuden det Haab, at der efter den omhyggelige Behandling, som det sidste Forslag til en Liimfjordsfiskerilov fik, heller ikke vil føles nogen Trang til at faae Forandringer i de givne Bestemmelser saa kort Tid efter.

Jeg har endnu kun et Par ganske enkelte